

barnløst ægteskab eller efter at have arvet den førstafdøde ægtefælle efter reglerne om suppleringsarv.

I *kapitel 4* er der regler om den længstlevende ægtefælles adgang til uskiftet bo.

Kapitel 5 indeholder regler om den længstlevende ægtefælles adgang til arvehenstand med udbetaling af arven til den førstafdøde ægtefælles livsarvinger.

I *kapitel 6* er der en regel om testamentsarvingers adgang til overtagelse efter vurdering.

Kapitel 7 indeholder regler om aftaler om arv, herunder regler om afkald på forventet og falden arv samt arveforskuud.

Kapitel 8 indeholder regler om udelukkelse og bortfald af arveret.

I *kapitel 9* findes der regler om adgangen til ved testamente at råde over tvangsarv.

Kapitel 10 indeholder regler om adgangen til ved testamente at råde over friarv.

I *kapitel 11* og *12* findes reglerne om oprettelse og tilbagekaldelse af testamente og om testamenteres ugyldighed og anfægtelse mv.

Kapitel 13 indeholder regler om fælles testamenter, dvs. testamenter, der er oprettet af to personer eller flere i fællesskab. Kapitlet indeholder regler om tilbagekaldelse af fælles testamenter og om den længstlevende testators adgang til at disponere i levende live og ved testamente. Endvidere indeholder kapitlet regler om ugifte samlevendes adgang til at oprette et udvidet samlevertestamente, der indebærer, at parterne arver hinanden og arves, som var de ægtefæller.

Kapitel 14 indeholder regler om ægtefællens adgang til at træffe testamentariske bestemmelser om overtagelse efter vurdering.

Kapitel 15 handler om permutation, dvs. justitsministerens adgang til i særlige tilfælde at tillade ændring af en testamentarisk bestemmelse, der pålægger en arving en bestemt anvendelse af arven eller en indskrænkning i rådigheden over arven.

Kapitel 16 handler om dødsgaver mv.

Kapitel 17 indeholder reglen om det almindelige arveretlige overlevelsescrav, dvs. reglen om, at den, som

lever ved arveladerens død, eller som er undfanget forinden og senere bliver født, har arveret.

Kapitel 18 handler om arv, som tilfalder staten, fordi arveladeren dør uden at efterlade sig arvinger efter loven eller testamente. Kapitlet indeholder endvidere regler om justitsministerens adgang til i særlige tilfælde at afstå arven til en person, som uden at være arving, stod afdøde nær.

Kapitel 19 indeholder reguleringsbestemmelser.

I *kapitel 20* findes der regler om forholdet til fremmed lovgivning, og i *kapitel 21* findes lovens ikrafttrædelses- og overgangsregler.

Hovedpunkterne i lovforslagets enkelte kapitler gennemgås i pkt. 2-22.

1.3. Lovforslagets systematik og sprogbrug mv.

Lovforslagets systematik er ændret i forhold til den gældende arvelov. Det skyldes især et ønske om større overskuelighed.

Et væsentligt element i den nye struktur er at placere de legale regler om slægtens arveret sammen med reglerne om slægtens tvangsarveret og de legale regler om slægtens adgang til overtagelse af boets aktiver efter vurdering, således at der i samme kapitel i loven opnås en samlet regulering af slægtningens arveret. Tilsvarende gælder for reglerne om ægtefællens arveret. Reglerne om uskiftet bo og arvehenstand for den længstlevende ægtefælle har dog fortsat selvstændige kapitler i loven.

Herudover indebærer den ændrede struktur, at lovforslaget indeholder selvstændige kapitler om adgangen til ved testamente at råde over henholdsvis tvangsarv og friarv. En sådan samlet placering af disse regler har til formål at tydeliggøre, hvilke dispositioner over henholdsvis tvangsarv og friarv, der kan foretages ved testamente.

Den gældende arvelov anvender udtrykket den "efterlevende" ægtefælle, jf. f.eks. lovens § 8. Med henblik på en modernisering af sprogbrugen bygger lovforslaget på en konsekvent anvendelse af det mere nutidige udtryk den "længstlevende" ægtefælle.

Den gældende arvelov bruger endvidere udtrykket "særlig livsarving" om den ene ægtefælles særbarn, jf. f.eks. § 9. Med henblik på en modernisering og forenkling af sprogbrugen anvendes i lovforslaget udtrykket "særlivsarving".